

[Sigsgaard.]

Udviklingen i deres provenu skal der skønnes over. Deres sociale slagside skal undersøges og ligeså deres betydning for produktion og beskæftigelse, trafikikkerhed, folkesundhed og meget andet. Den undersøgelse over den samlede beskatningsvægt på de forskellige indkomstgrupper, som finansministeren for 8 måneder siden på forslag af mig lovede at få gennemført, ville give os væsentlig bedre muligheder for at vurdere, hvad der sker fordelingspolitisk ved en omlægning af forbrugsskatterne. Jeg benytter derfor lejligheden til endnu en gang at efterlyse undersøgelsen; jeg beder finansministeren oplyse, om den måske er lige på trapperne, eller om den vil foreligge senest samtidig med finansministerens udspil på dette område.

Da vi altså får et sådant samlet udspil, er det nok tvivlsomt, om SF-forslaget får nogen større praktisk betydning; men det forhindrer ikke, at der er fornuftige tanker i det, som regeringen bør tage med i sine overvejelser.

I den skriftlige fremsættelse blev det sagt, at forslagets gennemførelse kunne bidrage til at skabe fuld beskæftigelse. Det er nok en for optimistisk betragtning. En vis virkning vil det selvfølgelig have, men der skal langt mere effektive og langsigtede indgreb til.

Forslaget vil, hvis det gennemføres, i nogen grad virke forbrugsstimulerende; primært forøges omsætningen på de vareområder, der er nævnt i forslaget, og det bliver handelen i hvert fald glad for. Men når det er sagt, skal det også siges, at principielt er en reduktion af forbrugsskatterne selvfølgelig rigtig, og fordelen vil være størst for de laveste indkomstgrupper, mens en nedsættelse af indkomstkatten, f. eks. i forbindelse med indførelse af et skatteloft, som der nu er planer om, vil være til fordel for de højeste indkomstgrupper. Det sociale sigte med SF's forslag er altså godt nok. Men som sagt skal man ikke tro, at vore økonomiske og beskatningsmæssige vanskeligheder klares ved et forslag som det, der ligger på bordet. Hver gang der er nogle økonomiske ugler i mosen, griber såvel socialdemokratiske som borgerlige regeringer til økonomisk stramning, sådan som det f. eks. skete ved hel-

hedsløsningen, og som det også skete i februar i år. Stramningerne medfører forbedringer i valutabalancen, men samtidig et fald i produktion og beskæftigelse eller en begrænsning i stigningen. Prisen for denne almindelige politik er ledighed og bremsning af reallønstigningen. Det er ikke så mærkeligt, at det går sådan hver gang. Der er jo visse modsætninger i vort planløse kapitalistiske samfund, som man ikke sådan uden videre kommer uden om.

Set på den baggrund er det forslag, vi her behandler, et forsøg på at lappe på systemets skavanker, og man skal ikke gøre sig illusioner om, at det er andet og mere. Men oprydningen er tiltrængt, afgiftsskoven er vildtvoksende. Forslaget tager imidlertid ikke alt med. F. eks. er der ikke set på spiritusbeskatningen — og det er nok bevidst — men heller ikke på afgifterne på chokolade og sukkervarer, og det er måske mere tilfældigt. Vi kunne godt have tænkt os, at vægtfordelingen i forslaget havde været noget anederledes. Først og fremmest havde vi gerne set, at momsens var foreslået nedsat mere, end tilfældet er. Det er jo næsten ingen nedsættelse, der foreslås; i hvert fald burde man være gået ned til de 10 pct.

Hvad angår cigaretafgiften, er det for mig meget svært at afvise de sundhedsmæssige synspunkter. Vi ved i dag, at der er en sammenhæng mellem cigaretter og lungekræft. I 1951 var der 48 dødsfald af lungekræft pr. 100.000 indbyggere i København, i 1966 var der 137 pr. 100.000, altså næsten en tredobling på 15 år. Det må vi efter mit skøn tage hensyn til. Jeg synes ikke, cigaretskatten skal op; men det, der først og fremmest skal gøres billigere, er pibetobak og måske cerutter, så noget af forbruget flyttes over til disse, så vidt man ved, mindre farlige former for tobaksnydelse. Det er der ikke taget højde for i forslaget.

Nedsættelse af ølafgiften og en række af de andre forslag kan vi gå ind for, men vi er betænkelige ved omlægningen af registreringsafgiften på biler. For bilisterne vil det ikke på lang sigt være en billigørelse, men bilindkøbet vil kunne ske til det halve af prisen i dag eller deromkring, og det vil betyde en kolossal stigning i bilsalget i forhold til nu. Af trafikmæssige og valuta-